

[Indenrigsministeren.]

Til at forestå tilrettelæggelsen af den lokale hjælpetjeneste nedsætter kommunalbestyrelsen en civilforsvarskommission med borgmesteren eller sognerådsformanden som formand. Civilforsvarskommissionen varetager efter nærmere retningslinier selvstændigt de den pålagte opgaver, og formanden for civilforsvarskommissionen har i katastrofetilfælde ledelsen af den offentlige hjælpetjeneste og det private fabrik- og karréværn indenfor civilforsvarsområdet.

Mandskab til det lokale civilforsvar påtænkes normalt fremskaffet blandt frivillige. Lovforslaget indeholder dog hjemmel til i givet fald at stille krav om tjenestepligt. Således indeholder § 29 en bestemmelse, hvorefter enhver i alderen 16—65 år — forudsat at tjeneste ved de militære værn ikke er til hinder herfor — er pligtig at gøre tjeneste indenfor civilforsvaret. Denne bestemmelse påregnes dog naturligvis ikke anvendt uden under særlig alvorlige forhold.

Lovforslaget indeholder endelig hjemmel for opbygning af en sygehusordning, hvorimod det ikke indeholder bestemmelse om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger, men luftværnsudvalget vil senere fremkomme med et lovforslag om bygningsmæssige foranstaltninger.

Det har iøvrigt ved udarbejdelsen af lovforslaget været et hovedsynspunkt, at civilforsvarets organisation bør anlægges så elastisk som muligt, så at det til enhver tid kan udbygges i det omfang, som forholdene måtte gøre det påkrævet. Lovforslaget har derfor i vidt omfang karakter af en rammelov, men bestemmelserne går dog ikke væsentligt videre end i den nuværende luftværnslovgivning.

Størrelsen af de udgifter, civilforsvarsordningen vil medføre, kan naturligvis kun angives meget skønsmæssigt, men luftværnsudvalget har anslået de årlige udgifter for statens vedkommende til mellem 10 og 13 mill. kr. Hertil kommer eengangsudgifter til et samlet beløb af ca. 113 mill. kr. Disse etableringsudgifter må dog naturligvis fordeles over flere år.

Lovforslaget har i folkettinget været genstand for en grundig udvalgsbehandling, og jeg tillader mig at henvise til udvalgets udførlige betænkning, hvor der i bilagene er optaget min besvarelse af en række spørgsmål, som udvalget stillede mig. Ved behandlingen af forslaget i folkettinget er der som nævnt foretaget enkelte ændringer, som jeg her kort skal redegøre for.

I § 21, stk. 2, er der således foretaget en ændring, hvorefter omegnskommunerne i

tilfælde, hvor der indgår mere end 2 kommuner i civilforsvarsområdet, får 2 repræsentanter i civilforsvarskommissionen i stedet for 1.

I § 33 er der indsat en bestemmelse om, at staten helt eller delvis kan afholde udgifterne ved anskaffelse af håndkraftsprøjter o. lign. materiel til brug for karréværene. Denne ændring tager sigte på materiel, som det ikke hidtil har påhvilet husejere at anskaffe for egen regning.

En mindre ændring er foretaget i § 34, stk. 3. Det kommunale medlem af vurderingskommissionen i København skal herefter udpeges af borgerrepræsentationen i stedet for af magistraten.

Straffebestemmelserne i §§ 41—44 er ændret dels for at tydeliggøre dem, dels for at bringe dem i bedre overensstemmelse med den øvrige straffelovgivning.

Endelig er der ved et ændringsforslag til § 46 tilvejebragt hjemmel for, at de gældende bestemmelser om gennembrydning af brandmure vil kunne opretholdes, indtil der er gennemført en lovgivning om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

C. E. Christiansen: Lovforslaget om civilforsvaret har jo fået en meget indgående behandling først af det af indenrigsministeriet for tre år siden nedsatte udvalg, hvis medlemmer skulle have de bedste forudsætninger for en sagkyndig udredning af sagen, senere af folketinget og dets udvalg. Jeg finder det derfor ikke rimeligt for mig at gå i detaljer, tilmed da det næppe vil være muligt for mig at fremdrage nye synspunkter i sagen.

Ved at gennemgå lovforslagets enkelte paragraffer har jeg fået et stærkt indtryk af, at man både ved udarbejdelsen og ved den senere behandling af lovforslaget i det andet høje ting har taget alle de erfaringer, man gjorde under sidste verdenskrig, i betragtning, og man har derved nået et resultat, som jeg synes er acceptabelt. Jeg er især tilfreds med den deling, der er sket mellem statens og kommunernes myndighedsområde. Det er meget heldigt, at der her er blevet rene linjer, så at uoverensstemmelser og tovtækkeri kan undgås. Også betalingsproblemet synes at være løst med heldig hånd, idet stort set det, politimesteren får med at gøre, betales af staten, medens kommunerne må betale for de foranstaltninger, som civilforsvarskommissionen med borgmesteren som formand beslutter.